

Bilag 3

Nogle af udvalgets spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå

Udvalgets spørgsmål og økonomi- og erhvervsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra DF.

Spørgsmål 7:

Det bedes oplyst, hvor stort et antal elforbrugere der ikke er direkte eller indirekte ejere (via kommunalt ejerskab) af elforsyningsvirksomheder.

Svar:

Der er ca. 535.000 kunder, som ikke bor i den kommune, der ejer det netselskab, hvorfra de forsynes. Jeg skal i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål 19 (Alm. del – bilag 112) stillet den 25. november 2002, samt det tilhørende bilag udarbejdet af Dansk Energi, hvoraf det også fremgår, at det drejer sig om 8 ud af 40 helt eller delvist kommunalt ejede netselskaber.

Spørgsmål 8:

Hvis ejerne af elselskaberne vælger at tilbagebetale den bundne egenkapital gennem nedsættelse af tariffene, bedes det oplyst, om denne nedsættelse kommer alle forbrugere i forsyningsområdet til gode.

Svar:

Såfremt elnetselskaberne vælger at tilbagebetale den bundne egenkapital til forbrugerne vil det ske ved, at netselskabernes indtægtsrammer vil blive reduceret. Dette vil føre til en nedsættelse af tariffene, som vil komme alle forbrugere i forsyningsområdet til gode. Netselskaberne fastlægger – under Energitilsynets tilsyn – tariffene for de forskellige køberkategorier i forsyningsområdet, jf. elforsyningslovens § 73.

Spørgsmål 9:

Af hensyn til at imødegå en eventuel forskelsbehandling bedes det oplyst, om der er mulighed for, at alle forbrugere i hele forsyningsområdet kan få andel i ejerkommunernes salgsprovenu ud over den eventuelle tilbagebetaling af den bundne egenkapital.

Svar:

For en række kommunale elselskaber er forsyningsgrænserne ikke identiske med kommune-grænserne. Det er ikke i disse tilfælde muligt at sikre en fuldstændig ligestilling mellem forbrugerkreds og ejerkreds. Den eneste måde, hvorpå en sådan omfordeling vil kunne ske, er via statskassen ved en særbeskatning af værdierne i elforsyningselskaber, hvorefter særskatten tilbageføres til forbrugerne. En sådan særskat kan rejse problemer i relation til grundlovens § 73.

Spørgsmål 73:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 5. maj 2003 fra Bech-Bruun Dragsted, advokatfirma, jf. L 162 – bilag 62.

Svar:

Henvendelsen fra advokatfirmaet Bech-Bruun Dragsted og det vedlagte forslag til artikel til Ugeskrift for Retsvæsen vedrører forholdet mellem L 162 og det såkaldte kommunalretlige hvile-i-sig-selv-princip. Efter forfatternes egen karakteristik er der ikke entydigt tale om et retligt princip, og der foreligger efter deres beskrivelse sparsom praksis om principets betydning ved salg af kommunale forsyningsvirksomheder. Princippet indebærer efter forfatternes opfattelse, at kommunerne ikke kan disponere over salgsprovenuet fra en kommunal forsyningsvirksomhed, idet dette skal komme forbrugerne til gode. De hævder endvidere, at L 162 forudsætter det modsatte, nemlig at de kommunale ejere frit kan disponere over et eventuelt salgsprovenu.

Jeg kan hertil bemærke, at såvel den tidligere som den nugældende elforsyningslov bygger på den forudsætning, at der i elforsyningsvirksomheder kan være en egenkapital, som er til fri disposition for ejerne af en elforsyningsvirksomhed – den såkaldte fri egenkapital – og en egenkapital som skal anvendes til fordel for forbrugerne – den såkaldte bundne egenkapital. Det påhviler den enkelte elforsyningsvirksomhed at opgøre og anmelde størrelsen af henholdsvis den bundne og den fri egenkapital til Energitilsynet, som